

CEYMS COYSUN "SƏNƏTKARIN GƏNCLİK PORTRETİ" ROMANINDA BAŞ QƏHRƏMANIN MƏNƏVİ İNKİŞAF MƏRHƏLƏLƏRİ

Xülasə

Məqalədə tanınmış modernist yazıçı Ceyms Coysun yaradıcılığının ilk nümunələrindən olan "Sənətkarın gənclik portreti" romanının baş qəhrəmanı Stefan Dedalusun bir şəxsiyyət kimi formalması prosesi bədii-falsofi baxımdan araşdırılır.

XX əsrin avvəllərində humanizm böhranı ilə əlaqədar olaraq insani özünüdürk məsələsi gündəmə gəldiyindən bir çox yazıçıların yaradıcılığında yeni istiqamətlər meydana çıxmışdır. Elə həmin dövrda ədəbiyyatda əsaslı böyük bir hadisəyə çevrilmiş görkəmli irland yazıçısı Ceyms Coysun yaradıcılığı, o cümlədən "Sənətkarın gənclik portreti" roman modernist əsərlər üçün bir yol açmış, mayak roluunu oynamışdır. Məhz bu əsərlə Ceyms Coys öz qəlamını ona qədər molun olmayan bir istiqamətdə və tərzdə sinmişdir. Məqalədə "Sənətkarın gənclik portreti" romanı bu nöqtəyinə-nəzərdən tədqiq edilir.

Məqalənin hazırlanmasında başlıca məqsəd romanda insanın manevi inkişaf mərhələlərinin, ruhi tolatümlərinin konkret bir obrazın simasında tam fərqli formada təsvirinin bədii və psixoloji baxımdan araşdırılması, eləcə də, əsərdəki modernist üslubun təhlili edilmişdir. Məqalədə yazıçının yaşadığı dövrda gündəmə olmuş insan və onun manevi inkişaf probleminə bürbətən təsir göstərən dini və dünənyi məsələlərə də münasibət bildirilir.

İnsanın hiss və həyacanlarının, eləcə də ruhi tolatümlərinin xüsusi bər dillə oxucuya ötürülməsi üçün yazının istifadə etdiyi vasitələr, eləcə də anı təzahür etmiş hadisələrin insanın həyat yolu dəyişməsini təsvir etmək üçün müraaciət etdiyi vasitələr məqalədə ədəbi baxımdan araşdırılır.

Ceyms Coysun əsərlərinin çox az qismi Azərbaycan dilinə tərcümə olunduğundan mövzu araşdırıklärən orijinal mənbələrdə istinad olunmuşdur.

Məqalə analitik və təsviri metodlara uyğun müdəddələr əsasında yazılmışdır.

Açar sözlər: modernizm, şürə axını, roman, təriyə romanları, epifaniya

Giriş. XIX əsrin ikinci yarısında Avropa və İngiltərədə məşhur olan realist roman janrı XX əsrin ilk on illiklərində bir çox amillorin, o cümlədən ictimai-siyasi vəziyyətin təsirləri nəticəsində fərqli mövqə qazanır. Belə ki, "20-ci əsrin avvəllərində dünyada bir çox gərgin ictimai-siyasi hadisələrin meydana çıxməsi ədəbiyyatın da mövzu və ideya baxımdan yeni keyfiyyətlərə sahiblənməsinə səbəb olur. Gündəngüne dərinleşən humanizm böhranından acı çəkan dünənyanın xilas yolu insanın özünüdürkində görən yazar və şairlər yaradıcılıqlarında insan problemini öncə çəkmışlar" [1, s.23], "insan probleminin gündəmə gəlməsi ilə ədəbiyyatda yeni nəşr növü və müxtəlif yaradıcılıq keyfiyyətləri təzahür etmişdir" [1, s.22].

Məşhur irland yazıçısı Ceyms Coys da

məhz belə bir tarixi şəraitin yetişdirdiyi simallardandır ki, XX yüzillikdə ədəbiyyata, roman yazma tərzinə görtürdiyi yeni nəfəs, yeni texnika əsrin əksər yazarlarının yaradıcılığına təsirsiz ölüşməmişdir.

C. Coysun yetkin yaradıcılıq yoluna qədəm qoymasında olduqca böyük əhəmiyyət kəsb edən romanı "Sənətkarın gənclik portreti" ("A Portrait of the Artist as a Young Man") bir çox ədəbi təqnidçilər, ədəbiyyatşunaslar tərafından araşdırılmış, modernizm ədəbi cərayanının ən yaxşı nümunələrdən biri hesab edilmişdir. 1916-ci ildə çap olunmuş "Sənətkarın gənclik portreti" ("A Portrait of the Artist as a Young Man") romanı təriyə romanları (Bildungsroman) kateqoriyasına daxil edilir və qəhrəmanın həyatının uşaqlıq dövründən başlayıb, onun for-

malaşmasına qədər, daha dəqiq desək, öz daxili təlatümlərinə qalib golib, azadlıq düşüncəsinin və anlayışını kəş edənənən davam edir. Yazıçı bu asırında katolik İrlandiyasında dinin sort qayda-qanunlarının, siyasi təlatümlərin burulğanında qalaraq, comiyyət, onun stereotipləri ilə çarpışqan bir sənətkarın necə yetişməsi prosesini qələmə almışdır.

"Sənətkarın portreti" ("A Portrait of the Artist") romanının ərsayı göləmisi üçün 10 il vaxt sərf olunmuşdur. Belə ki, C.Coys 1904-cü ilde irland yərə həlosusun şəhərin "Dana" adlanan yeni intellektual məcməniyyəti çap olunması xəbərini cəsirdək bir günün içində avtobiografik xarakter daşıyan bir hekayə yazar və onu "Sənətkarın portreti" ("A Portrait of the Artist") adlandırır və əsarı naşirlərə göndərir. Məhz bu hadisə C.Coysun yetkin yaradıcılıq fəaliyyəti üçün qeyri-adı bir başlangıç olur. Sonradan bu əsər "Stephen Hero" adlı çox uzun bir əsər çevirilir, daha sonra qısaldıraraq "Sənətkarın gənclik portreti" ("A Portrait of the Artist as a Young Man") adlandırılır [2, s.144]. Bununla da, C.Coys əsərində, XIX əsr adəbiyyat aləmində hökm sürən naturalizm ananalarından qaraqar formal və lingvistik ləcrübəy üz tutur ki, bu da sonralar modernizm adlanır. Romanın epigrafında da vurğulandığı kimi "*Et gnatos animum dimittit in artes*" ("He turned his mind to unknown arts" – O, öz şirkini tanınmayan incəsənət növüne çevirir.)" [3, s.17; s.49]. O, adəbiyyat aləminə tam fərqli tərz göstirməkliklə öz yaradıcılığı ilə modernizm adəbi corayonunu təşkiliyti və inkişaf üçün bir məyənət rolunu oynayır.

Əsərdə Stefan Dedalus adlı qəhrəmanın bir şəxsiyyət kimi formalşılması, öz "man"ının axtarışına çıxmışaç ziddiyəlli bir fonda baş verir. Ona görə də, sonatkar baş qəhrəmanın adını seçərkən bu amillorin hər birini hesaba alıb. C.Coys qəhrəmanın xristianlıqlı mütəqaddis Stefanin adı ilə bağlı olaraq, Stephen və Daedalus kimi mifoloji bir adla əlaqəli olaraq da Dedalus adlandırmıqla onun xarakterinin formalşmasına dinin və dünyəvi həyatın rolunu vürgülməq istəmişdir.

Bu mifik obrazla eyni adı daşıyan Stefan Dedalus da yaşadığı mühit, cəmiyyət tərəfindən

məhdudiyyətlərə məruz qalır. Həmin məhdudiyyətlər bir labirint kimi onun çevrəsini əhatələyir. Seçim şansı verilmədən həyatını istiqamətləndirmək istəyən ailə mühibində böyük Stefanin qarşısında duran əngəllər, Ceyms Cossun öz həyatında olduğu kimi, milliyət, dil və rəsədlər olur. Bu maneələrdən qurtarmaq üçün Stefan da xilas yolları axtarmaq istəyir. "When the soul of a man is born in this country there are nets flung at it to hold it back from flight. You talk me of nationality, language and religion. I shall try to fly by those nets." [4, s.187]. (Bu ölkədə insanın ruhi dünyaya galon zaman əzəməsinin qarşısını almaq üçün üzərinə torqlar atırlar. Son mənə milliyətçilikdən, dildən və dindən bəhs edirəm. Mən həmin torlardan uzaq qalmışdım.)

Digor bir tərəfdən də romanın qohrəmanının soyadının Deadalus və İkarus haqqındaki miflə bağlı seçiləşmisi, cini zamanda oxucuya xəbərdarlıqlıdır ki, qohrəmanımızın qarşısında iki tale yolu dayanır; o ya sənətkar atanın yolundan gedəcək, ya da üşyankar oğulun [3, s.49]. Yəni ya röngli, canlı və şur dünəyişi həyatı, ya da ona susqunluğu, ölümü, solğunluğu xatırladan ruhanılığı seçəcək.

C.Coysun bu avtobiografik romanı öz dövründə qədər yazılmış mifossal və sistemli süjet xəlləri olan əsərlərdən tamamilə fərqlənir. Belə ki, romanda hadisələr qanunauyğun şəkil də, zamanın axınına təbe olaraq inkişaf etməyi üçün bəzən bir zaman kəsimində digərinə ani sıçrayış, bazansa, eyni bir anın strafında fasiləsiz olaraq dönəm müşahidə olunur. Ədəbiyyatda bir çox şürə axını texnikası ilə yazılmış əsərlərdən fərqli olaraq, bu romanda qəhrəmanımız böyüdükə, düşüncələri inkişaf edib formalaşdıqca, onun dili, fikirlərini ifadə tərzini da sənki böyütür və bu axıcı, uşaqsayağı, poetik ifadə tərzini çox mürkəbbə və coxmənəli təsviri nəşr nüüməsinə çevirilir [4].

İngilis edebiyatına şiir axını teknikası ilk defa C.Coys təqdim etməsə da, öz əsərləri ilə onun modelinin tam izahını verə bilməyib [5, s.210]. Şiir axını elə bir psixoloji prosesdir ki, onu daxili monoloqun edbi üslubundan fərqləndirmək lazımdır. Bəla ki, daxili monoloqda məntiqi ardıcılıq və uyğunluq prinsipi

özünü bürüdü verdiyi halda, təhkiyəçinin möv-cudluğu vacib şərt olduğu halda, şürə axını keçmiş və indi arasında dönüb duran müşahidələr, xatirələr, təsşüfatlar, mühakimələr, qavramlar-ı izah olunur.

C.Coys öz romanında şür axını teknikasından Stefanin bir şaxsiyyat kimi formalması prosesinde ətrafdakılardan anlaşılmaya qızılmatıldırırmaya cəhd edarkən təsviri zamanı istifadə edir. C.Coysun romanlarında sənki qosdən daxili təhlükəyi kənarlaşdırır. Bu issa mənim dövr adəbi aləmündə bir inqilab idi. Bu elo bir ezsərdik ki, har bir fasilda hayat yolu pillə-pilla öz fiziki və psixoloji aspektləri ilə təsvir olunmuş Stefanin hekayəsi öncə müəllif dili ilə təqdim olunsa da, son sohñelərda onun özü təqdimindən təqdim olunur. Qəhrəmanımız öz "man"ı ilə oxucunun nəzərinə çatdırılır. Bu da o deməkdir ki, Stefan camiiyətə öz səsini eşitdirə bilir [3, s.50-51]. Digər bir tərəfdən da, sonuncu fasilda Stefaninin birinci şaxsin təkında təqdimindən olunması onu C.Coysun özü ilə ceyniləşdirir, da-ha daqiq desək, Coys və Stefan arasındaki bağ möhkəmləndirir.

Stefanın asas çizgileri xeyirxahlıq, sadələhlük, təmizlik olsa da, usaqlıqlardan bəri cəmiyyətdən tacird olunmuş xarakterə malikdir. Roman da obrazın cəmiyyətin bir fərdi olmasının uğrunda cəhdlərinə təsvir edir. Beləliklə, roman da fərd və cəmiyyət münasibəlləri, cəmiyyət dayar və normaları, bu cəmiyyətə daxil olmuş mağın asan və çatın tərəfləri təsvir olunur. *"I do not fear to be alone or to be spurned for another or to leave whatever I have to leave. And am not afraid to make a mistake, even a great mistake, a lifelong mistake and perhaps as long as eternity too"* [4, s.117]. (Yalnız galınadan, başqaşı üçün tərk edilməkdən, atıb gedəcəyim hər bir sevi atıb getməkdən qorxmuram. Səhvin etməkdən qorxmuram, hətta böyük bir səhvin etməkdən, həyatım boyunca və abədi olaraq davam edəcək səhvi etməkdən belə qorxnuram). Məhz bu cümlələrlə Stefan özünü bütöv bir cəmiyyətin içərisindən tacird edərkən hər bir yaradıcı insanın ehtiyac duyduğu yalçın mühiti axtarır.

Uşaqlığın, gəncliyin, həyatın sevincini
duya bilməyən, ruhunda soyuqluq, sevgisizlik

yaşayan Stefani tez-tez düşündürən məsələlərdən biri də insanın fiziki və ya bioloji cəhətdən məhv olması ilə onun içarısında olduğu, yaşadı- gı mühitdə mənən saralıb solması arasındakı fərqi aydınlaşdırmaqdır.

Yuxarıda da qeyd olunduğu kimi siyaset, millətçilik, İrlandiya məsələləri romanda ön planda təsvir olunur. Yazıçı obrazlar vəzifəsilə bərpa olunur. Məsələlər, siyasa, dına münasibat bildirərək onların bir ailinə daxilində bəlsən qədər dərəcədə işləyəcəyini, insan hayatına həsn və yoxsa təsir göstərcəyin açıb göstərir. Müxtəlif vəzifələrdən istifadə edərək, an kiçik cəmiyyətə olan ailə daxilindəki obrazların dialoglarını laq-dim etməklə C. Coys asarında İrlandiymanın siyasi vəziyyəti, xalq kütlələrinin bu məsələyə, cəla-ça dına olan münasibətinin vürgulaya bilir. Bəlsən sohnularından birində canab Dedalus deyir:

"..... It is true for them. We are an unfortunate priest-ridden race and always were and always will be till the end of the chapter..... A priest-ridden Godforsaken race." [4, s.32]. (Bizlər həmişə, aslında, kilsə boyundurğu
ruğunda olan baxtılı bir ulus olmuşuq və elə da
qalacaqı ..... Keşis boyundurduğunda, Tanrı
dan məhrum bir camiyatı).

Əslində, C.Coys birbaşa dına qarşı da desyildi. O, sadəcə din pərdəsi altında gizlənlərən söylədikləri və təhlükə etdikləri ilə öz hərakatlarında arasında uyusmazlıq olan kilsə və kilsə xadimlərinə qarşı idi. Stefan özü də Allahın varlığını dərk edir, "Stefan özü Allahı "axtarıb tapır" Allahın böyükülüyü haqqında dəllilər tapır; "Allah hər kəsi anlayır", ...Allah hər kəsindir" [1 s.29].

Coysun yaradılıcılığında maraqlı məsələlərdən bir qismi da "epifaniya" ifadəsi ilə bağlıdır. Belə ki, "epiphany" ifadəsi Coysun yaradılıcılığında ardıcılı olaraq istifadə olunan bir simvoldur. Bu bir vəziyyətin, xəyalın insanda oynadırdığı anlıq qavramış, dərkətəni ifadə etdən bir kəlmədir. Həqiqi mənasında "təzahür", "görünüş", "Allahın təzahürü" və başqa fərqli monalara galon bu söz, həm də xristianlıqla aid bir ayının adıdır" [1, s. 23]. Lakin C.Coysu ifadaya har bir bucaqdan yanasaraq özünüməxsus çalarlar qatmış, öz yaradılıcılıq istiqamətinə uyğun olaraq qəhrəmanlarının şürə axınına

"yerləşdirmişdir". Coysayağı epifaniya ilahi bir təzahür deyil. Yazıçı öz yaradıcılığında bu terminə dünyəvi bir əfənək gətirmişdir. Onun fikirincə, hər bir yazıçı otrəsfında daim anı bir şəkildə təzahür edəcək, onun yolunu dayışacak hadisələrin axtarışında olmalıdır [2, s.83]. Məhz bu sababdan da, yazıçının əsərlərinə psixoanalitik romanlar deyilir.

Epifaniya elə anı, bir anlıq baş verən elə sadə hadisələrin təsviridir ki, obrası qəflət yuxusundan ayıldır, bir anda həyata, atrafındaki varlıqlara tam şorqı baxış bacığından baxmaşına, cizdəqləri yollarını dayışmasına səbəb ola bilər. Bununla da, hekayə və ya romanda süjet xəttində, qəhrəmanın həyata baxışında anı dayışıklık uğurları təsvir oluna bilir. Bu, romanın o hissəsidir ki, qəhrəmanımızın gözünə bir qızın xəyali görünür. Anı bir təzahür ilə Stefan qərara galın ki, dünyəvi həyatı kilsədən, dini aləmdən üstün tutsun. Və beləliklə, qəhrəmanımız kilsəni öz hayatından tamamilə silir [4, s.156].

Notıca. Beləliklə, C.Coys roman janrına tamamilə yeni bir nəfəs götirdi. Əsərlərin dili daha axıcı oldu. Sənətkar söz və ifadələrin vasitəsilə daha ustalıqla manevr etməyə başladı. Belə ki, istor söz və ya ifadə, istorşa də cümlə çoxqatlı mənə kəsb etdi. Bununla da, C.Coys

ƏDƏBİYYAT

1. C.Memmedova. Celil Memmedguluzade ve James Joyce'un Yaratıcılığında İnsan ve Ortam Sorunu // International Journal of Interdisciplinary and Intercultural Art. Volume:3, Issue:4, June, July/Summer/2018.
2. Ellmann R. James Joyce (New and revised edition), the USA, Oxford University Press, 1982.
3. E.Bulson. The Cambridge Introduction to James Joyce. New York, Cambridge University Press, 2006.
4. J.Joyce. A Portrait of the Artist as a Young Man. Global Grey ebooks, 2018.
(<https://www.globalgreybooks.com/portrait-of-the-artist-as-a-young-man-ebook.html>)
5. Ian Ousby. Literature in English. Great Britain, Cambridge University Press, 1996.

SPIRITUAL DEVELOPMENT STAGES OF MAIN CHARACTER IN THE NOVEL "A PORTRAIT OF A ARTIST AS A YOUNG MAN"

Summary

The article deals with the formation of Stephan Daedalus as a personality, the protagonist of "A Portrait of the Artist as a Young Man", one of the first novels by a well-known modernist writer J.Joyce. This is investigated in the article from the artistic and philosophical point of view.

As the problem of a human's self-consciousness connected with the crisis of humanity became actual, new trends appeared in the creativity of some authors at the beginning of the XX century. At that time the above-mentioned novel by James Joyce who had become a great event in the literary world, made a way for modernist works. Just with this novel James Joyce tried his hand at writing quite a different and unknown direction and style. The article explores "A Portrait of the Artist as a Young Man" from this point of view.

The main aim of writing this article is to investigate the completely different description of the stages of moral development and spiritual emotions of a person on the image of the protagonist, as well as an analysis of the modernist style in the novel.

In the article there is an attitude towards religious and secular matters which influenced on the person and his/her spiritual development directly during the author's age.

The devices which the writer used for presenting a person's feelings and emotions to the reader, as well as the devices that the author applied to describe the changes in a person's life by instant appearance of events are explored from the artistic point of view.

While researching the theme of the article it has been referred to the original sources as James Joyce's works have not been translated into the Azerbaijani language completely, yet.

The article was composed on the ground of the provisions of analytical and descriptive methods.

Key words: modernism, stream of consciousness, novel, bildungsroman, epiphany

ЭТАПЫ ДУХОВНОГО РАЗВИТИЯ ГЛАВНОГО ГЕРОЯ В РОМАНЕ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «ПОРТРЕТ ЮНОСТИ ХУДОЖНИКА»

Резюме

В статье рассматриваются как художественные, так и философские аспекты появления Стефана Дедала, главного героя романа «Портрет юности художника», одного из первых произведений известного модернистского писателя Джеймса Джойса.

В начале двадцатого века проблема человечества, связанная с кризисом в сфере гуманизма, была выдвинута на первый план в произведениях многих авторов. Известный ирландский писатель Джеймс Джойс, который в то время стал великим событием в литературном мире, также сыграл роль маяка для модернистских произведений. Именно в этой работе Джеймс Джойс пронес свой перо в неизвестном ему направлении. В статье рассматривается роман «Портрет юности художника» с этой точки зрения.

Основная цель написания статьи – изучить в романе этапы духовного развития человека с литературно-психологической точки зрения в совершенно иной форме определенного образца, а также проанализировать модернистский стиль в творчестве.

В статье также рассматриваются религиозные и светские вопросы, которые оказывают непосредственное влияние на человека, и проблема духовного развития при жизни писателя.

В статье также анализируется литературный жанр, используемый писателем для передачи человеческих эмоций и волеения, психологической травмы на конкретном языке, средства, с помощью которых мгновенные события используются для описания изменения в образе жизни героев.

Поскольку очень немногие из произведений Джеймса Джойса были переведены на азербайджанский язык, предмет был изучен в оригинальных источниках.

Статья написана в соответствии с положениями аналитических и описательных методов.

Ключевые слова: модернизм, поток сознания, роман, роман воспитания, эпифания